

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2014

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.

Aștept învierea morților și
viața veacului ce va să vină.(Crezul)

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Hristos a înviat!

De 2000 de ani ne salutăm în această dimineață sfântă cu aceste cuvinte care vestesc o mare minune, biruința vieții asupra morții, minune petrecută în timp și într-un loc anume, dar cu implicații peste timp și dincolo de lumea pe care o cunoaștem. Prin această salutare vestim evenimentul istoric al Învierii Mântuitorului, dar și mărturisim credința că acest eveniment are valoare pentru noi acum și în veșnicie.

Sf. Apostol și Evanghelist Matei ne descrie prima întâlnire a lui Hristos cel Înviat cu valoare de eveniment istoric: *Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să vestească ucenicilor Lui. Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat zicând: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat. Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei ca să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea.* (Mt. 28, 8-10). Știm că acestei întâlniri s-au adăugat altele care statornicesc un adevăr istoric, faptul că Hristos, cel ce a primit moartea pe Cruce și a fost așezat în mormânt, a înviat a treia zi. Valoarea istorică a acestui eveniment este asigurată de mulțimea mărturiilor celor care l-au întâlnit pe Hristos înviat din mormânt.

Părintele Dumitru Stăniloae explică perspectiva în care trebuie înțeles acest eveniment istoric: ”Dacă persoanele cărora le-a apărut Hristos cel Înviat sunt persoane istorice, prin ele s-a putut verifica după toate regulile metodei istorice, dacă nu modul Învierii lui Hristos și caracterele trupului Lui Înviat, în orice caz faptul Învierii” (Teologia Dogmatică). Învierea lui Hristos este un eveniment ce depășește istoria obișnuită a omenirii prin faptul că desființează mersul omului către moarte. Dar prin participarea unor persoane legate de anumite locuri, timpuri și împrejurări, acest eveniment meta-istoric atinge istoria. Dacă vedem istoria ca o repetiție riguroasă a fenomenelor de același fel, Învierea lui Hristos marchează o deschidere a istoriei către o ordine mai presus de cauzalitatea strict imanentă, spune mai departe Pr. Stăniloae. ”Învierea este singurul eveniment care dovedește nu numai că istoria se face cu colaborarea unor puteri mai presus de puterile umane, ci și că istoria e destinată să fie ridicată într-un plan superior, în planul vieții incoruptibile, în planul pnevmatizat unde domnește libertatea spiritului uman, nu procesele uniforme ale naturii.” Învierea a schimbat cursul istoriei umanității și i-a dat sensul veșniciei. Învierea a introdus în timp pe Cel fără de timp, pe Cel veșnic. Hristos a intrat într-o anumită legătură cu istoria, dar și persoanele istorice au primit capacitatea de a sesiza realitatea faptului meta-istoric al Învierii.

Această schimbare introdusă în istorie o putem experimenta și noi, la 2000 de ani de la evenimentul Învierii. Ceea ce ne vestim unii altora nu este numai un eveniment al istoriei, ci este noua realitate a vieții noastre în istorie. Sf. Apostol Pavel ne încredințează că, cu Hristos am înviat și noi: ”Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morți prin

greșelile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos - prin har sunteți mântuiți! Și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru ceruri, în Hristos Iisus, ca să arate în veacurile viitoare covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea ce a avut către noi întru Hristos Iisus” (Ef. 2, 4-7).

Am înviat cu Hristos și trăim o viață nouă. Învierea lui Hristos este izvor de viață dumnezeiască pentru noi în viața pământească, izvor de putere, de curățire și de sporire în comuniune cu Dumnezeu și cu semenii. ”Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Învierii” spune o cântare de la Utrenia Sf. Paști. Îl întâlnim și noi pe Hristos cel Înviat în Sf. Euharistie și această întâlnire lucrează schimbarea noastră, trecerea noastră la viața cea nouă.

La rugăciunile după împărtășire preotul spune rugăciunea: ”O, Paștile cele mari și prea sfințite, Hristoase; O, Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea. Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai cu adevărat în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.” Desăvârșita întâlnire cu Hristos va fi la sfârșitul veacurilor, în Împărăția cea veșnică a lui Dumnezeu. Mărturisind faptul istoric al Învierii, petrecând cu Hristos cel Înviat timpul acesta al viețuirii pământești, creștinii se roagă în același timp să vină Împărăția, în rugăciunea Tatăl nostru, și mărturisesc așteptarea învierii celei de obște și viața cea veșnică în Crez. Istoria în care a avut loc evenimentul Învierii Domnului se va împlini la cea de-a doua venire a lui Hristos. Istoria este domeniul mișcării spre desăvârșire, nu al desăvârșirii, este domeniul nedeplinei descoperiri, spune Pr. Stăniloae. Sf. Pavel ne spune că ”însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer” (1 Tes. 4, 16), că acest eveniment va avea loc ”deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi” (1 Cor. 15, 51). Istoria va afla un sfârșit care va marca ziua cea neînserată a Împărăției lui Dumnezeu.

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Mărturisind Învierea Domnului ca fapt istoric ce se va descoperi întru desăvârșire la cea de-a doua venire a lui Hristos se cuvine să pătrundem sensul istoriei și al lumii în care trăim. Istoria noastră este cea a tulburărilor, a ”proorocilor mincinoși, a înmulțirii fărădelegii și a răcirii iubirii” (Mt. 24, 11-12). Dar Hristos însuși ne învață să stăruim în răbdare și în împlinirea misiunii căci astfel ne vom mântui. Pe Dumnezeu cel pogorât în istorie, pe Dumnezeu-omul cel ce a biruit moartea și a înviat, pe Acela îl vestim și suntem încă pătruși de nădejde. Căci nădejdea nu ne vine de la om, nici de la lume, ci de la Biruitorul morții și Dăruitorul vieții celei veșnice. Cu această nădejde se cuvine să ne vestim mereu că Hristos a înviat!

Vă îmbrățișez în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite cu sănătate, pace și bucurii în familii și în parohii!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† NICOLAE

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2014.